

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. І. СІКОРСЬКОГО»

«Розкрийте компоненти педагогічної майстерності»

Автор роботи: *В.П. Малько, студ. гр. ПК-11мн*

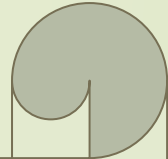

Зміст презентації

- Поняття педагогічної майстерності
- Компоненти педагогічної майстерності
 - Професійна компетентність
 - Особисті якості
 - Педагогічна техніка
 - Педагогічний такт
 - Педагогічна творчість
 - Гуманістична спрямованість
 - Культура мовлення
 - Педагогічні здібності

Поняття педагогічної майстерності

Педагогічна майстерність – «високий рівень оволодіння педагогічною діяльністю; комплекс спеціальних знань, умінь і навичок, професійно важливих якостей особистості, що дозволяють педагогові ефективно керувати навчально-пізнавальною діяльністю студентів та здійснювати цілеспрямований педагогічний вплив і взаємодію».

Сутність майстерності – в тих якостях особистості педагога, які породжують цю діяльність та сприяють її успішності. Ці якості полягають не лише в професійних знаннях та вміннях, а й в сукупності певних властивостей особистості, її позиції, які й дозволяють педагогу творчо та продуктивно діяти.

Визначити рівень володіння педагогічною майстерністю можливо на основі визначення показників ефективності педагогічної майстерності:

- Покращення кількісних і якісних характеристик навчальної діяльності учнів;
- Зменшення часу на досягнення конкретної навчальної мети;
- Міцність засвоєння і закріплення знань, умінь, навичок в учнів;
- Полегшення навчальної діяльності учнів;
- Задоволеність процесом навчання, викладачем, учнем;
- Ставлення до навчання.

Компоненти педагогічної майстерності

Педагогічна майстерність включає наступні компоненти:

Професійна компетентність

До професійної компетентності (професіоналізму) відносять:

- Знання педагогіки, психології, логіки, принципів, форм і методів навчання і виховання, змісту навчального предмета та індивідуальних особливостей студентів;
- Уміння спілкуватися, дохідливо викладати навчальний матеріал, вести полеміку, керувати дискусією, використовувати наочні посібники і технічні засоби навчання, зацікавлювати і підтримувати увагу, аналізувати та оцінювати знання та вміння студентів, володіти комп'ютером;
- Навички усного мовлення, розподілу власної уваги, орієнтування в часі.

Особисті якості

Особисті якості – науковий світогляд, висока моральність, широкий кругозір та ерудиція, духовна культура, оптимізм, емоційна стійкість, витримка, наполегливість, співчуття, терплячість і доброзичливість.

Виділяє три групи особистісних якостей:

- Розвиток у педагога емпатії, тобто здатності розуміти внутрішній світ іншої людини;
- Здатність до активного впливу на студента – динамізм особистості, який проявляється в ініціативі, гнучкості, різноманітні впливів тощо.
- Крім динамізму та вміння “володіти іншими”, педагог повинен володіти високорозвиненою здатністю “володіти собою”.

Педагогічна техніка

Педагогічна техніка розглядається як сукупність раціональних засобів, умінь та особливостей поведінки викладача, спрямованих на ефективну реалізацію обраних ним методів і прийомів навчально-виховної роботи зі студентом, студентським колективом відповідно до мети виховання, об'єктивних та суб'єктивних їх передумов.

До основних компонентів педагогічної техніки належать: уміння спілкуватися вербально (культура і техніка мовлення); уміння спілкуватися невербально (міміка, пантоміміка, зовнішній вигляд); уміння керувати своїм психофізичним станом (дихання, напруження м'язів, емоції, увага, уява, спостережливість).

Педагогічний такт

Педагогічний такт — це педагогічно грамотне спілкування в складних педагогічних ситуаціях, вміння знайти педагогічно доцільний і ефективний спосіб впливу, відчуття міри, швидкість реакції, здатність швидко оцінювати ситуацію і знаходити оптимальне рішення.

Сутність педагогічного такту полягає в педагогічно доцільному ставленні та впливі педагога на студентів у вмінні налагоджувати продуктивний стиль спілкування.

Основні показники педагогічного такту науково-педагогічного працівника:

- Людяність без зарозумілості;
- Вимогливість без брутальності та причепливості;
- Педагогічний вплив без приниження особистої гідності студента;
- Вміння висловлювати розпорядження, та прохання без зухвалості;
- Уміння слухати співрозмовника, не виявляючи байдужості та вищості;
- Врівноваженість, та діловий тон спілкування, без дратівливості та сухості;
- Простота в спілкуванні без фамільярності та панібратства, без показухи;
- Принциповість і наполегливість без упертості;
- Уважність, чутливість і емпатичність без їх підкреслення;
- Гумор без посміху;
- Скромність без удаваності.

Педагогічна творчість

Педагогічна творчість – заснована на повноті інформації, науковому прогнозі, умінні педагога кожного разу по-новому й ефективно застосовувати в навчально-виховному процесі різні комбінації форм і методів педагогічного впливу.

Розмаїття педагогічних ситуацій, виникнення проблем, прагнення підійти до їх вирішення нестандартно на основі своєї уяви обумовлюють педагогічну творчість.

Одноманітна педагогічна діяльність педагога:

- Знищує його самого як особистість і як педагога,
- Губить мотивацію діяльності та самовдосконалення у вихованців і,
- Формує таких же сірих особистостей.

Гуманістична спрямованість

Гуманістична спрямованість – одна з визначальних характеристик майстерності. Гуманістична спрямованість особистості вчителя означає ставлення до студента як до найвищої цінності, визнання її права на свободу і щастя, вільний розвиток і прояв своїх здібностей. Вільно реалізувати свої творчі можливості задля себе і оточення людина може лише за наявності віри у саму себе.

Водночас гуманізм не є абсолютизованим усепрощенням і покірністю стосовно недосконалості людини. Педагог повинен ставити перед вихованцем посильні і розумно сформульовані вимоги з метою його подальшого розвитку, тобто здійснювати педагогічний вплив гуманістичного, а не авторитарного характеру.

Культура мовлення

Культура мовлення – майстерне володіння словом, уміння точно, доступно, емоційно, образно висловлювати свої думки, оскільки всі педагогічні задуми, цілі та завдання реалізуються в педагогічній взаємодії – спілкуванні зі студентами.

До основних комунікативні ознак культури мовлення відносять:

1. Точність мовлення (вжиті слова повністю відповідають їхнім мовним значенням, тобто значенням, що усталились у мові в певний період її розвитку);
2. Ясність мовлення (сказані слова повинні сприйматися так, як його розуміє сам автор);
3. Логічність мовлення (основана на наявності логічного зв'язку між словами в мовленнєвому потоці);
4. Багатство мовлення (показник рівня загальної культури людини, її освіченості);
5. Чистота мовлення (характеризується відсутністю позалітературних елементів, відповідністю інтонації, відсутність лайливих ноток.
6. Доречність мовлення (ознака культури мовлення, яка організує його точність, логічність, виразність, чистоту, вимагає такого набору мовних засобів, які відповідають змістові та характерові експресії повідомлення).
7. Виразність мовлення (здатність збуджувати увагу, викликати інтерес людей)

Педагогічні здібності

Педагогічні здібності – це особливі якості особистості викладача, що зумовлюють успішність педагогічної діяльності.

Загальні педагогічні здібності:

1. дидактичні (здібність передавати матеріал доступно та зрозуміло)
2. академічні (здібності до певної галузі науки)
3. організаторські (здібності до швидкого і творчого оволодіння методами навчання)
4. комунікативні (здібності до створення атмосфери співробітництва)
5. перцептивні (здібності педагога проникати у внутрішній світ студента)
6. сугестивні (здібності вчителя до емоційно-вольового впливу)
7. мовні здібності (здібності чітко висловлювати свої думки та почуття)
8. педагогічна уява (здібності передбачуваності своїх дій)

Дякую за увагу!